

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy – w przypadku, gdy przepisy państwa członkowskiego przyjęte celem dokonania transpozycji dyrektywy stanowią, w zastosowaniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE, że po dacie przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę podmioty zbywający i przejmujący są solidarnie odpowiedzialne za zobowiązania, również te związane z wynagrodzeniem, które powstały jeszcze przed przejściem w oparciu o obowiązujące w momencie przejścia umowy o pracę, zgodna z tym przepisem dyrektywy jest wykładnia, na mocy której odpowiedzialność solidarna za wcześniejsze zobowiązania nie ma zastosowania w przypadku, gdy przejście przez nowego wykonawcę znacznej części pracowników wynika z ustanowionego w regulującym zatrudnienie w danym sektorze układzie zbiorowym nakazu, a brzmienie postanowień tego układu zbiorowego wyklucza taką odpowiedzialność solidarną za zobowiązania powstałe przed przejściem zakładu pracy na inne przedsiębiorstwo?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 82, s. 16

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 9 lutego 2017 r. – NCG Banco, S.A. (obecnie Abanca Corporación Bancaria, S.A.)/
Alberto García Salamanca Santos**

(Sprawa C-70/17)

(2017/C 121/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NCG Banco, S.A. (obecnie Abanca Corporación Bancaria S.A.)

Strona pozwana: Alberto García Salamanca Santos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, przy rozpatrywaniu nieuczciwego charakteru warunku dotyczącego wcześniejszej wymagalności spłaty objętego konsumentką umową kredytu hipotecznego przewidującego natychmiastową wymagalność tego kredytu ze względu na nieuiszczenie jednej raty oprócz innych przypadków nieuiszczenia w odniesieniu do większej liczby rat, mógł dokonać jedynie oceny nieuczciwego charakteru części warunku lub przypadku nieuiszczenia raty i utrzymał ważność warunku dotyczącego wcześniejszej wymagalności spłaty ze względu na nieuiszczenie rat, także przewidzianego zasadniczo w postanowieniu, niezależnie od tego, iż konkretne orzeczenie w przedmiocie ważności lub nieuczciwego charakteru należy odroczyć do momentu wykonania uprawnienia?
- 2) Czy po stwierdzeniu, że warunek dotyczący wcześniejszej spłaty umowy pożyczki lub kredytu zabezpieczonej hipoteką jest nieuczciwy, sąd krajowy posiada kompetencje zgodnie z dyrektywą 93/13, aby móc ocenić, czy uzupełniające zastosowanie przepisu prawa krajowego, pomimo, iż oznacza wszczęcie lub kontynuowanie postępowania egzekucyjnego wobec konsumenta, okaże się dla konsumenta bardziej korzystne niż umorzenie tego szczególnego postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką i umożliwienie wierzycielowi wytoczenia powództwa o rozwiązanie umowy pożyczki lub kredytu, lub roszczenie o zapłatę należnych kwot i późniejsze wykonanie wyroku skazującego, bez korzyści, które przyznaje konsumentowi szczególna egzekucja wierzytelności zabezpieczonej hipoteką?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29).

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii

(Sprawa C-97/17)

(2017/C 121/25)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Michajłowa, C. Hermes)